

ПОЛІЦЕЙСЬКИЙ ДЕТЕКТИВ

КСЕНІЯ ЦИГАНЧУК

**НЕСПРОСТОВНІ
ДОКАЗИ**

Харків
«ФОЛІО»
2023

Луцьк. Четвер, 15 березня 2013 року. 23:30

Ніч огорнула все довкола, світло з віддалених будинків не рятувало від непроглядної кровожерної темряви. Здалеку долинав шум автівок — тихий, розмірений, — він заколихував. Здавалося, у цьому готелі ти ізольований від усього світу. Ліда зненацька відчула себе самотньо.

Вечір минув швидко. Зрештою, як завжди, коли вони проводили час разом.

«Скоро все мусить завершитися», — подумалося їй.

Ліда здригнулася, коли Вадим несподівано підійшов ззаду і поцілував у шию.

— Мушу йти, — почувла вона його хрипкий голос.

Тільки недавно Вадим одужав після серйозного запалення легень, і, хоч лікарі визнали його здоровим, наслідки ще відчувалися: він схуд, досі був блідим і швидко втомлювався. Ліда взяла його обличчя в долоні, потягнула до себе й поцілувала в губи. Якусь мить вони мовчки дивилися одне на одного. Він не був красенем, але мав великі виразні вилиці, пухкі губи, вольове підборіддя з ямочкою посередині й напористий самозакоханий погляд. Свого часу вона божеволіла від його зовнішності.

— Мені сподобалося, як ти сьогодні кермувала автівкою. Вже справжній ас. Даси фору будь-якому чоловіку, — Вадим усміхнувся, чмокнув її у кінчик носа та почав збиратися.

— Але я й досі профан у технічних питаннях, — прибрала з чола пасмо неслухняного чорного волосся.

Ліда вместилася на ліжку, поклала на коліна подушку й почала спостерігати, як її коханець натягає штани. На лопатках

Вадим мав татування: величезні крила сокола розкривалися у польоті, з'єднувалися вони мечем, який майстер тату зобразив йому вздовж хребта. М'язи на руках і животі вабили погляд. Нещодавно Вадим підстригся і зголив бороду й вуса — Ліда досі не могла збагнути, чи подобається їй новий вигляд цього чоловіка.

Сьогодні для зустрічі вони обрали готель, віддалений від центру. Кожне побачення відбувалося в іншому місці: то могла бути винайнята на добу чи дві квартира, могли бути кафе, парк чи, як сьогодні, готельний номер. Та найчастіше вони їхали в інше місто. Щоразу Ліда ретельно підбирала одяг, окуляри, інколи навіть перуку. На будь-яке запитання свого законного чоловіка Ліда завжди мала ретельно продуману відповідь. Усе для того, аби він ні про що не довідався та не запідозрив. Владислав мав чимало знайомих по всьому Луцьку, тож будь-яка зустріч могла стати фатальною.

Зради цей чоловік не пробачить.

— Неправда, — Вадим потягнувся за светром, недбало кинув тим на крісло під час пристрасних любощів. — Ще трохи — і тебе можна було б наймати до мене на СТО. З рівнем твоєї відповідальності ти би була чи не найкращим працівником, — усміхнувся; у кутиках його губ Ліда помітила потріскану шкіру. — Тільки от не розумію, навіщо тобі це взагалі. Навіщо жінці вміти ремонтувати машину, коли поряд із нею завжди є чоловік?

— А в моєму випадку цілих два, — Ліда розсміялася — голосно й ніби приречено.

«Ні, так не може тривати вічно. Але Вадим ніколи не відпустить. Так само, як і Влад».

— Припини. Ми вирішимо це питання. Я тобі обіцяю.

— Ти вже стільки часу обіцяєш, — Ліда роздратовано кинула подушку на ліжко та враз знову повернула на коліна. Вона зіщулилася й замислилася про своє.

— Сонце, мушу їхати, — вивів із задуми Вадим. — Алла скоро перейматиметься, де я.

— Вона нічого не підозрює? — Ліда відклала подушку, підійшла до Вадима й обійняла, ставши навшпиньки — Вадимові вона була до плечей.

— Алла зайнята дітьми. Вона нікого й нічого не бачить, окрім них.

— А тебе не бентежить, що це і твої діти? Ти завжди так відгукуєшся, ніби не маєш до них жодного стосунку.

Вадим невдоволено посміхнувся:

— Знаєш, діти-дітьми, а про чоловіка теж не можна забувати. Алла нікуди не ходить, перестала за собою доглядати, — він кинув оком на коханку: маленьку, струнку й завжди охайну. Її кучеряве волосся сягало мало не до пояса — саме воно колись привернуло його увагу до цієї жінки. Чорні, мов ніч, хитрі очі, заразливий сміх, що демонструє красиві білі зуби. Навіть окуляри, які їй доводилося носити ось уже десять років, не псували зовнішності — навпаки, підкреслювали сексуальність. Унизу живота з'явилося зрадливе бажання, та він втримав себе: дружина останнім часом ставала все більше нестерпною. Алла вже давно здогадувалася про його подвійне життя. — Я забув, коли останнього разу бачив її зачесаною.

— Зате, судячи з твоїх розповідей, вона в тебе хороша господиня. Я от дуже погано готую, — Ліда натягнуто посміхнулася.

— Лідо, забудь про той дурний стереотип, що шлях до серця чоловіка лежить через його шлунок. Це зовсім не так.

— То кажеш, я справжній ас у техніці? — вирішила змінити тему.

— Як водій — ас, — виправив її Вадим. — У техніці я тебе ще підучу й візьму до себе на роботу. Будеш найгарнішим майстром, — Вадим востаннє поцілував її й потягнувся за курткою — її він знайшов на підлозі.

«Ти ніколи не візьмеш мене до себе на роботу. Все просто. Ти ніколи нікому не зізнаєшся, що маєш коханку. Ти ніколи не покинеш дружину і дітей. Не тому, що любиш їх, а тому, що тобі

важливо, *що* про тебе казатимуть. Вадим Крас — простий хлопець із села, нині успішний бізнесмен. Починав майстром на СТО, відтак створив мережу власних і впевнено продовжує рухатися в цьому напрямку, швидко збагачуючись. Зразковий син та сім'янин. Усе більше нових впливових знайомих та друзів, серед яких і мій чоловік, Влад Новацький.

Ні, любчику, ти ніколи не дозволиш, щоб такому ідеальному іміджу настав кінець. І хтозна, скільки в тебе ще коханок, окрім мене. Одна? Дві? Чи в тебе все ще попереду? А може, у твої тридцять із лишком у тебе вже криза середнього віку?

Ні, милий мій, то все дах зриває від надмірної кількості грошей. Відданість жінки перевіряється в бідності. Відданість чоловіків — у багатстві».

— Ну, поцілуй мене, — Вадим простягнув руки для обіймів.

Ліда підійшла, щосили вдаючи смуток через чергову вимушену розлуку. Насправді це не було складно. Колись же вона його справді кохала. Чи кохає зараз?

Ні, нині вона мріє спекатися його.

— Обіцяю, ми скоро припинимо ці дурні переховування. Я все влаштую.

«Ти вже рік влаштовуєш. Так захопився, що через пів року Алла ще одну дитину народить».

Ліда смиренно слухала ті самі порожні обіцянки, а коли, зрештою, за коханцем зачинилися двері, з полегшенням зітхнула.

Луцьк. Четвер, 15 березня 2013 року. 23:47

Без поспіху Вадим вийшов з готелю, натягнув на голову каптур і закрокував у бік автівки. Чоловік вдоволено насвистував собі під ніс новеньку пісню, почуту вранці по радіо. Він так добре провів час, що навіть згадка про дружину та вередливих дітей не псувала настрою. Останнім часом так бувало рідко.

Він частенько розмірковував про те, що багато років тому поквапився одружитися. Навіть доля, як йому тепер здавалося, натякала на це: довгий час вони з Аллою не могли зачати дитину. Не допомагало жодне лікування. І коли вони вже майже покинули надії, дружина ошелешила: вагітна. Відтоді минуло кілька років, і тепер вони чекали на третього малюка. Алла не тямилася від щастя, пірнувши з головою в повноцінне сімейне життя.

А що Вадим? А Вадим хотів волі.

Якнайбільше волі, жінок та грошей.

Продовжуючи насвистувати, він дістався автівки; перед тим, як сісти до салону, ретельно роздивився довкола. Нікого. Подумки він похвалив Ліду за обережність — ця жінка вміла обирати місце для зустрічей. Готель виявився непримітним (як і сам номер), а проте розташування його було ідеальним — на околиці міста: навряд хтось шукав би їх тут.

Надто Лідин чоловік, який, як і Алла, страждав від надмірної підозріливості. Вадимові не вперше спало на думку, що, за іронією долі, з них могла би вийти непогана пара.

«Тільки от кому ти така потрібна, Алло, га?»

Вадим сів у автівку, гучно гримнув дверцятами. Хороший настрій поволі випаровувався: йому подумалося про те, що попереду цілих три дні разом з дітьми, дружиною, тещею та тестем. І навіщо він лише погодився їхати в гості до батьків Алли?

Вадим відчув, як його кинуло в піт, зненацька охопила кволість — наслідки запалення легень.

«Добре, що з Лідою все минуло без проблем», — усміхнувся, пригадуючи ті кілька годин, які вони провели разом у номері.

Вадим Крас завів автівку й рушив додому. Ніч виявилася темною й сніжною. Машина поволі набирала швидкість. Йому таланило: світлофори, як на замовлення, горіли зеленим. Усе немов для нього — господаря цього світу. Вадим сильніше натиснув на педаль газу, порушуючи дозволену швидкість. Він знав цю дорогу:

до центру міста тут з'явиться максимум одна-дві машини. Зупинить поліція? Не проблема. Впливові друзі допоможуть домовитися з суддею.

Крас уже виїхав на центральні вулиці, коли все ж увімкнувся червоний сигнал світлофора, завадивши безперешкодній поїзді. Він натиснув на гальма, але очікуваної зупинки машини не відбулося.

— Що за?..

Чоловік тиснув щосили, але результат виявився незмінним. Він так і продовжував розгублено тиснути на педаль, зовсім забувши про перехрестя попереду. А коли помітив автівку, яка з правого боку мчала просто на нього, від розпачу кинув кермо, марно ховаючи обличчя руками. За мить Крас почув скрегіт гальм, відчув удар, а відтак невагомість і жакливий біль у голові — його викинуло з автівки через лобове скло, коли ззаду в неї влетіло ще одне авто.

Два роки по тому.

Луцьк. Субота, 21 липня 2015 року. 12:11

Попри хорошу погоду він не мав настрою виходити на вулицю. Але хто тут зважатиме на його бажання?

Владислав Новацький підвів голову й роздивився високі, посірілі від часу (а колись білі) стіни: зверху до них надійно був прикріплений колючий дріт. Здавалося б, просто стіни. Але ні. Саме вони відділяють його від решти світу. Того світу, який він так любить. Яскравого, цікавого, насиченого.

Скільки років цій будівлі? Скільки в'язнів тут стояло й витріщалось на неї за час її існування? Скільки з них опинилося тут ні за що? Так, як він?

Охоронці холодними яструбиними поглядами стежать за порядком. Один із них з підозрою витріщився на нього: не подобається, що Новацький тримається осібно. Такі ні в кого не викликають довіри.

Два роки.

Два роки минуло, відколи він переступив поріг в'язниці. Новацький стиснув кулаки з силою та злістю — на худих руках виступили вени. Йому пригадалися Крас та Ліда — двоє людей, через яких він опинився тут. Ці двоє зрадили його та зруйнували так важко влаштоване життя.

Жити в зачиненій, з маленьким віконцем, камері — тортури. Щоразу повертаючись до неї, він відчував брак повітря і якийсь незрозумілий вітальний страх*. Інколи він прокидався вночі — легені стискалися і пекли. Найбільше від образи та почуття несправедливості. Йому невимовно хотілося на волю.

А все через кого? Через цю жінку, яка — така щаслива — сьогодні опублікувала новий допис в інстаграмі.

Відео, що зібрало чимало переглядів, лайків та коментарів.

За ті кілька років, що його дружина вела сторінку в інстаграмі, вона отримала величезну кількість фоловерів. Цей же її допис зібрав чи не найбільше схвальних відгуків.

«Знаєте, про що я останнім часом думаю? — зізналася Ліда. — Про те, що насправді чоловіки жінкам абсолютно не потрібні. На щастя, вже минули ті роки, коли жінки були заручницями чоловіків.

Жінкам заборонялося працювати, голосувати й висловлювати свою думку. Ми мусили сидіти вдома, доглядати за дітьми і — *О Боже!* — за власними (дорослими!) чоловіками. Нам заборонили отримувати освіту, працювати, а відтак позбавили можливості піклуватися про себе та власних дітей самостійно.

А тепер?

* Вітальний страх — від *лат. Vita* (життя) — страх за життя.

Тепер жінка може жити вільно. І скільки не думаю — то більше розумію, який це кайф: бути незалежною, робити щодня те, що хочеш, і не озиратися на думку чоловіка. Тепер я живу сама і щаслива. Готую і їм — що й скільки хочу. Сплю стільки, скільки хочеться. Йду, куди заманеться, не переймаючись, що мене за це назвуть шльондрою чи поганою дружиною. Одна моя подруга прожила в шлюбі майже двадцять років, має з чоловіком трьох дітей, а він її обізвав проституткою і пішов від неї, коли вона несподівано захотіла на море з подругою.

Тепер вона переймається, як його повернути.

Гм... на її місці, я б побажала йому "щасливої дороги".

Одне слово, дівчата, знайдіть гроші й живіть у власне задоволення!»

Ну, що ж... саме так вона й учинила. Витягла гроші з двох найвних чоловіків, позбулася обох і тепер живе у власне задоволення.

Від болючих роздумів та спогадів відволік наказ повертатися в камери. Новацький відчув черговий напад клаустрофобії від згадки про крихітне приміщення, що тепер слугувало йому домішкою.

П'ять років по тому.

Львів. Понеділок, 2 листопада 2020 року. 14:15

Слідчий Єгор Скляр нервував. Цей день мав би стати найщасливішим у житті, так би мовити, другим днем народження. Приблизно через годину він нарешті залишить стіни лікарні, в якій провів так багато часу. Залишить їх цілим та неушкодженим.

Рівно два місяці тому він мало не загинув, проте йому пощастило вижити після ретельно спланованого замаху.

А все, запевнив лікар, завдяки Власті. Саме вона вчасно надала йому правильну домедичну допомогу.

ЗМІСТ

Луцьк. Четвер, 15 березня 2013 року. 23:30	3
Луцьк. Четвер, 15 березня 2013 року. 23:47	6
Два роки по тому. Луцьк. Субота, 21 липня 2015 року. 12:11	8
П'ять років по тому. Львів. Понеділок, 2 листопада 2020 року. 14:15	10
Львів. Понеділок, 2 листопада 2020 року. 14:21	13
Луцьк. Понеділок, 2 листопада 2020 року. 15:10	14
Рівне. Понеділок, 2 листопада 2020 року. 21:50	16
Рівне. Вівторок, 3 листопада 2020 року. 12:10	18
Рівне. Вівторок, 3 листопада 2020 року. 14:05	22
Луцьк. Вівторок, 3 листопада 2020 року. 14:25	25
Рівне. Вівторок, 3 листопада 2020 року. 14:25	26
Луцьк. Вівторок, 3 листопада 2020 року. 20:15	28
Рівне. Вівторок, 3 листопада 2020 року. 20:15	33
Луцьк. Вівторок, 3 листопада 2020 року. 22:07	36
Луцьк. Вівторок, 3 листопада 2020 року. 22:17	39
Луцьк. Вівторок, 3 листопада 2020 року. 22:40	43
Рівне. Середа, 4 листопада 2020 року. 11:10	44
Рівне. Середа, 4 листопада 2020 року. 11:16	47
Луцьк. Середа, 4 листопада 2020 року. 11:20	50
Рівне. Середа, 4 листопада 2020 року. 11:30	52
Рівне. Середа, 4 листопада 2020 року. 13:50	55
Рівненська область. Середа, 4 листопада 2020 року. 15:00	58
Луцьк. Середа, 4 листопада 2020 року. 15:15	61
Рівне. Середа, 4 листопада 2020 року. 15:30	63
Рівне. Середа, 4 листопада 2020 року. 17:05	66
Рівне. Середа, 4 листопада 2020 року. 20:45	67
Рівне. Четвер, 5 листопада 2020 року. 11:20	71
Рівне. Четвер, 5 листопада 2020 року. 17:20	72
Рівне. Четвер, 5 листопада 2020 року. 18:41	77
Луцьк. Четвер, 5 листопада 2020 року. 21:06	81
Рівне. Четвер, 5 листопада 2020 року. 23:46	85
Рівне. П'ятниця, 6 листопада 2020 року. 09:48	85
Луцьк. П'ятниця, 6 листопада 2020 року. 09:48	88
Рівне. П'ятниця, 6 листопада 2020 року. 09:55	94

Рівне. П'ятниця, 6 листопада 2020 року. 10:48	96
Луцьк. П'ятниця, 6 листопада 2020 року. 10:58	99
Рівне. П'ятниця, 6 листопада 2020 року. 10:58	101
Луцьк. П'ятниця, 6 листопада 2020 року. 11:11	103
Рівне. П'ятниця, 6 листопада 2020 року. 12:08	104
Луцьк. П'ятниця, 6 листопада 2020 року. 12:08	106
Луцьк. П'ятниця, 6 листопада 2020 року. 13:25	110
Передмістя Луцька. П'ятниця, 6 листопада 2020 року. 13:50	111
Передмістя Рівного. П'ятниця, 6 листопада 2020 року. 14:05	113
Луцьк. П'ятниця, 6 листопада 2020 року. 14:05	116
Рівне. П'ятниця, 6 листопада 2020 року. 14:10	119
Передмістя Луцька. П'ятниця, 6 листопада 2020 року. 14:10	120
Рівне. П'ятниця, 6 листопада 2020 року. 14:20	123
Рівне. П'ятниця, 6 листопада 2020 року. 14:25	124
Передмістя Луцька. П'ятниця, 6 листопада 2020 року. 15:40	127
Луцьк. П'ятниця, 6 листопада 2020 року. 17:25	128
Рівне. Субота, 7 листопада 2020 року. 11:00	129
Луцьк. Субота, 7 листопада 2020 року. 17:00	131
Рівне. Субота, 7 листопада 2020 року. 17:00	133
Луцьк. Субота, 7 листопада 2020 року. 17:15	135
Рівне. Субота, 7 листопада 2020 року. 20:30	139
Луцьк. Субота, 7 листопада 2020 року. 23:45	142
Луцьк. Неділя, 8 листопада 2020 року. 06:10	147
Луцьк. Неділя, 8 листопада 2020 року. 07:45	149
Луцьк. Неділя, 8 листопада 2020 року. 08:30	153
Луцьк. Неділя, 8 листопада 2020 року. 09:20	159
Луцьк. Неділя, 8 листопада 2020 року. 10:50	161
Луцьк. Неділя, 8 листопада 2020 року. 11:15	164
Луцьк. Неділя, 8 листопада 2020 року. 12:45	167
Передмістя Луцька. Неділя, 8 листопада 2020 року. 13:05	171
Луцьк. Неділя, 8 листопада 2020 року. 13:55	174
Луцьк. Неділя, 8 листопада 2020 року. 14:30	176
Луцьк. Неділя, 8 листопада 2020 року. 15:52	178
Передмістя Луцька. Неділя, 8 листопада 2020 року. 16:05	183
Луцьк. Неділя, 8 листопада 2020 року. 16:05	183
Передмістя Луцька. Неділя, 8 листопада 2020 року. 16:06	185
Луцьк. Неділя, 8 листопада 2020 року. 16:08	186

Передмістя Луцька. Неділя, 8 листопада 2020 року. 16:12	187
Луцьк. Неділя, 8 листопада 2020 року. 16:12	188
Луцьк. Неділя, 8 листопада 2020 року. 16:12	190
Луцьк. Неділя, 8 листопада 2020 року. 16:15	193
Передмістя Луцька. Неділя, 8 листопада 2020 року. 16:20	193
Луцьк. Неділя, 8 листопада 2020 року. 17:15	196
Передмістя Луцька. Неділя, 8 листопада 2020 року. 17:15	205
Передмістя Луцька. Неділя, 8 листопада 2020 року. 17:40	206
Передмістя Луцька. Неділя, 8 листопада 2020 року. 17:40	207
Луцьк. Неділя, 8 листопада 2020 року. 18:17	208
Луцьк. Неділя, 8 листопада 2020 року. 19:30	210
Луцьк. Неділя, 8 листопада 2020 року. 19:30	211
Луцьк. Неділя, 8 листопада 2020 року. 19:32	214
Луцьк. Неділя, 8 листопада 2020 року. 19:35	220
Передмістя Луцька. Неділя, 8 листопада 2020 року. 20:30	224
Передмістя Луцька. Неділя, 8 листопада 2020 року. 20:30	226
Луцьк. Неділя, 8 листопада 2020 року. 20:55	227
Луцьк. Неділя, 8 листопада 2020 року. 22:30	230
Луцьк. Неділя, 8 листопада 2020 року. 23:40	234
Луцьк. Неділя, 8 листопада 2020 року. 23:50	236
Луцьк. Неділя, 8 листопада 2020 року. 23:55	240
Луцьк. Понеділок, 9 листопада 2020 року. 09:21	246
Луцьк. Понеділок, 9 листопада 2020 року. 19:55	251
Луцьк. Понеділок, 9 листопада 2020 року. 21:35	255
Луцьк. Вівторок, 10 листопада 2020 року. 09:05	259
Луцьк. Вівторок, 10 листопада 2020 року. 10:05	260
Луцьк. Вівторок, 10 листопада 2020 року. 14:05	261
Луцьк. Вівторок, 10 листопада 2020 року. 15:30	265
Луцьк. Вівторок, 10 листопада 2020 року. 16:55	271
Луцьк. Вівторок, 10 листопада 2020 року. 16:55	275
Луцьк. Вівторок, 10 листопада 2020 року. 18:55	275
Луцьк. Вівторок, 10 листопада 2020 року. 19:20	278
Луцьк. Середа, 11 листопада 2020 року. 12:30	279
Луцьк. Середа, 11 листопада 2020 року. 12:30	281
Луцьк. Середа, 11 листопада 2020 року. 12:40	285
Луцьк. Середа, 11 листопада 2020 року. 14:27	288
Луцьк. Середа, 11 листопада 2020 року. 14:27	290

Луцьк. Середа, 11 листопада 2020 року. 14:45	291
Луцьк. Середа, 11 листопада 2020 року. 15:45	296
Луцьк. Середа, 11 листопада 2020 року. 16:30	301
Луцьк. Середа, 11 листопада 2020 року. 16:35	303
Луцьк. Середа, 11 листопада 2020 року. 18:35	304
Луцьк. Четвер, 12 листопада 2020 року. 15:05	305
Луцьк. Четвер, 12 листопада 2020 року. 15:15	308
Луцьк. Четвер, 12 листопада 2020 року. 15:30	311
Луцьк. Четвер, 12 листопада 2020 року. 17:30	312
Рівне. П'ятниця, 13 листопада 2020 року. 08:30	316
Луцьк. П'ятниця, 13 листопада 2020 року. 13:21	318
Луцьк. П'ятниця, 13 листопада 2020 року. 13:21	321
Луцьк. П'ятниця, 13 листопада 2020 року. 14:35	323
Луцьк. П'ятниця, 13 листопада 2020 року. 18:15	327
Луцьк. П'ятниця, 13 листопада 2020 року. 18:30	329
Рівне. П'ятниця, 20 листопада 2020 року. 13:53	336
Рівне. П'ятниця, 20 листопада 2020 року. 19:31	343